

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR – 70 –183(38)08/09/KS

Warszawa, 30.04.2009 r.

Decyzja nr DNR-1/47/2009

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), oraz art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b), pkt 2 lit. b) w związku z art. 10 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 4 ust. 2 pkt 1), art. 33a ust. 2 pkt 2) w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy dotyczącej uznania deskorolek model P44AA0010 za produkty które nie są bezpieczne i nałożenia na przedsiębiorcę „ARTYK” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi kary za wprowadzenia na rynek tych produktów, zakończonego decyzją nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 24 lutego 2009 r. przedsiębiorca „ARTYK” sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (strona postępowania) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Prezesem UOKiK”) nr DNR-1/10/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. Strona postępowania wniosła o umorzenie postępowania w zakresie zarzutu dotyczącego rozwarstwiania się sklejki, z jakiej wykonano deskorolkę model P44AA0010. Ponadto, powołując się na art. 41b ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2087 z późn. zm.) strona postępowania wniosła o udzielenie 30-dniowego terminu na usunięcie niezgodności deskorolki będącej przedmiotem postępowania z punktami 8.1.b), 8.2c), 8.2.d) i 8.3 normy *PN-EN 13613:2003 Sprzęt rolkowy – Deskorolki – Wymagania bezpieczeństwa i*

metody badań z uwagi na brak informacji w zakresie terminów utraty skuteczności przez samozabezpieczające nakrętki i łączniki, instrukcji sprawdzania mechanizmu kierowania deskorolką, poprawnych technika hamowania i wyraźnego wskazania, że regularna obsługa poprawia bezpieczeństwo, a po dostarczeniu dowodów – umorzenie postępowania na podstawie art. 41c ust. 2 pkt 2) ustawy o systemie oceny zgodności.

W związku ze złożonym wnioskiem, w piśmie z dnia 10 marca 2009 r. Prezes UOKiK, na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) poinformował „ARTYK” sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi o wszczęciu postępowania w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w prowadzonym postępowaniu ustawa o systemie oceny zgodności nie ma zastosowania.

W piśmie z dnia 4 marca 2009 r. strona postępowania przekazała kopie faktur VAT dotyczące produktu będącego przedmiotem postępowania. W piśmie z dnia 24 marca 2009 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie, czy złożony przez nią wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczy całej decyzji oraz o wskazanie powodów, dla których strona przekazała faktury sprzedaży produktu będącego przedmiotem postępowania.

W piśmie z dnia 1 kwietnia 2009 r. strona postępowania sprecyzowała swoje żądania oświadczając, że wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz udzielenie jej 30-dniowego terminu na uzupełnienie umieszczanej na deskorolkach informacji w zakresie terminów utraty skuteczności przez samozabezpieczające nakrętki i łączniki, instrukcji sprawdzania mechanizmu kierowania deskorolką, poprawnych technik hamowania i wyraźnego wskazania, że regularna obsługa poprawia bezpieczeństwo, a po uzupełnieniu tych informacji – umorzenie postępowania. Ponadto, strona postępowania stwierdziła, że przekazane przez nią faktury zostały złożone z ostrożności procesowej.

Z uwagi na brak podpisu pełnomocnika strony na wskazanym wyżej piśmie, w dniu 14 kwietnia 2009 r. Prezes UOKiK zwrócił się o uzupełnienie tego braku formalnego. Pismem z dnia 20 kwietnia strona postępowania przekazała pismo spełniające wymagania formalne.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Celem postępowania odwoławczego, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma charakter ponownego rozpatrzenia sprawy jest ocena, czy odwołanie

strony jest uzasadnione oraz sprawdzenie, czy wydana decyzja była prawidłowa. Postępowanie to ma charakter kontrolny, gdyż jego przedmiotem jest ocena prawidłowości wcześniejszej decyzji. Oznacza to, że organ odwoławczy ustala, czy organ pierwszej instancji zgromadził „całokształt materiału dowodowego” i właściwie ocenił zebrane w sprawie dowody a także rozpatrzenie wszystkich żądań strony i ustosunkowanie się do nich w uzasadnieniu decyzji.

Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania ponownie dokonał analizy zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego, a w szczególności wziął pod uwagę stanowisko strony postępowania i nie dopatrył się w prowadzonym wcześniej postępowaniu uchybień, które powinny skutkować zmianą wydanej decyzji.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że „ARTYK” sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi wprowadziła na rynek produkty które nie są bezpieczne i w pkt I nałożył na stronę postępowania obowiązki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b) oraz pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, a w pkt II, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2) w związku z art. 10 ust. 1 wskazanej ustawy - karę w wysokości 10 000 zł.

Strona postępowania zakwestionowała prawidłowość tej decyzji z uwagi na nieuzyskanie dowodów, pozwalających prawidłowo ocenić poziom trwałości produktu będącego przedmiotem postępowania. W szczególności, strona postępowania twierdzi, że badając deskorolkę będącą przedmiotem postępowania inspektorzy Inspekcji Handlowej powinni zastosować metody badań „wyraźnie sprecyzowane w Polskiej Normie PN-EN 13613:2003”.

W opinii Prezesa UOKiK, zarzut strony byłby uzasadniony, gdyby przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK byłaby zgodność deskorolki model P44AA0010 z wymaganiami określonymi w normie *PN-EN 13613:2003 Sprzęt rolkowy – Deskorolki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*. Tymczasem, przedmiotem niniejszego postępowania jest ocena, czy deskorolka model P44AA0010 jest produktem bezpiecznym w rozumieniu przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Art. 4 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że oceny bezpieczeństwa produktu dokonuje się uwzględniając w szczególności jego cechy, opakowanie, instrukcje montażu i konserwacji oraz wygląd, oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje. Kryteria te zastosowali inspektorzy Inspekcji Handlowej, dokonujący badań organoleptycznych produktu będącego przedmiotem postępowania. W ich wyniku w dwóch z czterech egzemplarzy

produktu stwierdzili rozwarstwianie się sklejk desk, co spowodowało obustronne występowanie szczelin o długości 6, 7 i 17 cm w przypadku jednej deskorolki oraz 24 i 19 cm w przypadku drugiej. W opinii Prezesa UOKiK, wady te mogą doprowadzić do pęknięcia deskorolki w trakcie jazdy lub wykonywania ewolucji i w konsekwencji sprawiają, że produkty będące przedmiotem postępowania nie mogą zostać uznane za bezpieczne w rozumieniu art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Należy podkreślić, że norma, którą przywołuje strona postępowania również może być podstawą do oceny bezpieczeństwa produktu - zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, oceny bezpieczeństwa produktu dokonuje się bowiem „w szczególności z uwzględnieniem” spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich UE, a taką normą jest norma *PN-EN 13613:2003*. Strona jednak nie przedstawiała żadnego dowodu (np. wyników badań) który potwierdzałby, że produkty będące przedmiotem postępowania rzeczywiście spełniają wymagania określone w tej normie, a tym samym, pomimo występowania szczelin deskorolki posiadają odpowiednią wytrzymałość. Przeciwnie – nieprawidłowości w oznakowaniu deskorolki model P44AA0010 świadczą o tym, że wprowadzane przez nią na rynek produkty nie spełniają wymagań określonych w normie. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny *„nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współudziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Z treści przepisów nakładających wspomniane wyżej obowiązki nie daje się w szczególności wyprowadzić konkluzji, iż organy administracji obowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony w sytuacji, gdy ta ostatnia – mimo wezwania – środków takich nie przedstawia. Nie można bowiem w takim przypadku założyć, że przy bierności strony, cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy administracji spoczywa na tych organach.”* (wyrok NSA I S.A./Ka 1605/96 z 20 maja 1998 r.). W niniejszej sprawie Prezes UOKiK umożliwił stronie postępowania wypowiedzenie się i przedstawienie dowodów które potwierdziłyby, że wprowadzane przez nią na rynek produkty są bezpieczne, strona takich dowodów jednak nie przedstawiła. Ponadto, biorąc pod uwagę fakt, że szczeliny stwierdzono w dwóch z czterech badanych egzemplarzach, w opinii Prezesa UOKiK są one wynikiem zaniedbań, a nie celowym zabiegiem konstrukcyjnym.

W toku postępowania strona dwukrotnie zwracała się do Prezesa UOKiK o wyznaczenie terminu na uzupełnienie oznakowania produktu będącego przedmiotem postępowania. Żądania te nie mogły jednak zostać rozpatrzone pozytywnie - procedura postępowania administracyjnego nie przewiduje takiej możliwości. Wbrew twierdzeniu strony, zawartemu we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, nieprawidłowe oznakowanie i brak wszystkich informacji niezbędnych do bezpiecznego użytkowania były również przyczynami, dla których Prezes UOKiK uznał, że produkty będące przedmiotem postępowania nie są bezpieczne. Należy również podkreślić, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego Prezes UOKiK wyznaczył już stronie, w drodze postanowienia z dnia 12 września 2008 r. 21 – dniowy termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania. Strona nie skorzystała z tej możliwości, co w konsekwencji doprowadziło do wydania decyzji nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r.

Odnosząc się do stanowiska strony postępowania, w którym kwestionuje ona konieczność oznakowania deskorolki bezpośrednio na produkcie, twierdząc, iż wystarczające jest oznakowanie opakowania produktu lub instrukcji obsługi, Prezes UOKiK nie może zgodzić się z tą argumentacją. Przemawia przeciwko temu wykładnia językowa pkt 7.2. normy *PN-EN 13613:2003 Sprzęt rolkowy – Deskorolki – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.*, zgodnie z którym oznakowanie ma być umieszczone na każdej deskorolce „w sposób trwały”. Niewątpliwie, zastosowanego przez stronę postępowania oznakowania opakowania nie można uznać za „trwale”, skoro opakowanie to jest wykonane z termokurczliwej folii i aby móc użytkować produkt należy je zniszczyć.

Zgodnie z art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, w postępowaniu administracyjnym obowiązuje swobodna ocena dowodów co oznacza, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych *„ramy swobodnej oceny dowodów (...) wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których (organ) w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i – ważąc ich moc oraz wiarygodność – odnosi je do pozostałego materiału dowodowego”* (wyrok SN z 10 czerwca 1999 r., II UK 686/98). Kierując się wyrażoną wyżej zasadą, po dokonaniu analizy całego zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Prezes UOKiK uznał, że produkty będące przedmiotem postępowania nie są bezpieczne.

Odnosząc się do pkt II zaskarżonej decyzji, w którym na stronę postępowania nałożono karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, Prezes UOKiK nie dopatrył się podstaw do jej uchylenia, o co również wniosła strona. Nakładając karę, Prezes UOKiK zgodnie z art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów uwzględnił stopień oraz okoliczności naruszenia przez stronę obowiązków i szczegółowo uzasadnił wszystkie okoliczności – zarówno obciążające jak i łagodzące, które zostały wzięte pod uwagę przy wymierzaniu tej kary. Argumentacja ta zostaje w całości podtrzymana. Należy podkreślić, że strona postępowania nie przedstawiła żadnych argumentów, które przemawiałyby za uchyleniem kary i świadczyły o jej nieprawidłowości. Produkty będące przedmiotem postępowania są przeznaczone dla dzieci, a więc przedsiębiorca powinien w sposób szczególny zadbać o to, by produkty te były bezpieczne. Ponadto, wymierzając karę Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę produktów wprowadzonych na rynek, profesjonalny charakter działalności prowadzonej przez stronę postępowania oraz bierną postawę przedsiębiorcy, który nie podjął działań mających na celu wyjaśnienie zastrzeżeń zgłoszonych w stosunku do wprowadzanego przez niego na rynek produktu. Jako okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK potraktował fakt, iż zagrożenie stwarzane przez te produkty nie było poważne. W opinii Prezesa UOKiK, kara określona w zaskarżonej decyzji jest adekwatna do naruszenia przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jakiego dopuściła się strona postępowania.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałyby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. Należy również podkreślić, że z orzecnictwa NSA wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu

wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Strona postępowania spełnia te kryteria, a pomimo tego swoim zachowaniem polegającym na wprowadzeniu na rynek produktów które nie były bezpieczne naruszyła obowiązujące przepisy prawa, a w konsekwencji naraziła na zagrożenie życie i zdrowie konsumentów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr DNR-1/10/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylecia.

Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 53, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

r. pr. Joanna Grzywaczewska
pełnomocnik „ARTYK” sp. z o.o.
Firma Prawnicza Ceret Grzywaczewska Lubacz SPRP
Al. Kościuszki 52 lok. 2
90 – 428 Łódź